

Medlemmer, hvoraf Fleertallet bestaaer, have været Medlemmer af Udvalget, der behandlede Udkastet til Lønningsloven, og ere saaledes tilfulde kjendte med og inde i den Forudsætning, hvorunder hele Lovens Behandling fandt Sted — er nu blevet enigt om at stille sig til Sagen, saaledes som det fremgaaer af Betænkningen, og det er bygget paa en fuldstændig Erkjendelse gennem det Kjendskab, det paa den anførte Maade har erhvervet sig til Sagen.

Naar det nu har vist sig, at den Arbeidskraft, der er tilstede til at udføre Revisionsarbejdet, ikke er tilstrækkelig, saa siger Udvalgets Fleertal, at den væsentligste Grund dertil maa søges i, at Sammenbragningen ikke har været fuldstændig, idet Arbeidskraften, der anvendes i de to Contoirer, der ikke ere sammenbragne med de øvrige, ikke vil kunne anvendes med den Oekonomi, der ellers vilde kunne finde Sted; der vil ikke kunne indtræde den Anvendelse af Arbeidskraften, som forud var beregnet, naar ikke ogsaa disse to Contoirer indbrages under Departementet, ligesom heller ikke Enhed og Fasthed i Principet kan forudsættes fuldelig at komme tilstede, førend Sammenbragningen er fæstet. Derfor formener Udvalgets Fleertal, at man ikke for Dieblikket skal i en Lov slaae fast Oprettelsen af et Contoir til, men at man derimod skal give Regjeringen Midler til at indhente det Forsømte med Hensyn til det Revisionsarbejde, der ikke har kunnet blive udført i rette Tid; i den Forventning, at Regjeringen, saasnart skee kan, vil sammenbrage samtlige Contoirer under Revisionsdepartementet og afvente Erfaringen for, hvilke Følger det vil have, om ikke den Forudsætning, man i sin Tid gif ud fra, vil vise sig at slaae til, naar den hele Foranstaltning bliver fuldstændig gennemført. Derpaa støtter altsaa Fleertallet væsentlig sin Indstilling om at nægte Lovforslagets videre Fremme; men ved Siden deraf foreslaaer det hderligere at forhøje den runde Assistancefum med 2000 Rd., for at fremme det tilbagestaaende Arbejde. Der staaer i Betænkningen, at disse 2000 Rd. skulle indrømmes Regjeringen gennem Finantsloven; men da nu denne for Folkethingets Bedkommende er særdegs, har Udvalgets Fleertal meent, at den Forudsætning, hvorunder Forslaget er

stillet, vilde finde sin Fyldestgjørelse for det Første derved, at man paa den Tillægsbevilling, som foreligger nu til Behandling for indeværende Finantsaar, opfører disse 2000 Rd., idet man gaaer ud fra, at det Arbejde, der staaer tilbage, er saa bethdeligt, at man ogsaa i indeværende Finantsaar maa bevilge disse 2000 Rd., og dernæst, ved at Regjeringen paa en Tillægsbevilling for det følgende Finantsaar opfører disse 2000 Rd. Paa denne Maade vil Udvalgets Hensigt skee Fyldest. Hvad angaaer de mindre bethdelige Punkter, som Betænkningen indeholder, da skal jeg ikke for Dieblikket opholde det ærede Thing dermed, idet jeg gaaer ud fra, at de ærede Medlemmer have gjort sig bekendte med Betænkningen.

Det ærede Mindretal i Udvalget (Rosenvorn) holder paa Lovudkastet, og jeg skal tillade mig i Korthed at udtale mig angaaende de Grunde, der af ham ere anførte til Forsvar derfor. Det ærede Mindretal anfører saaledes, at der ikke i selve Lønningsloven er udtalt Noget om, at denne Sammenbragning af samtlige Revisionscontoirer skulde skee. Det er nu ganske vigtigt, at der ikke i selve Loven er anført Noget derom; men naar det ærede Mindretal endog saa betvivler, at Loven er gaaet ud fra den nævnte Forudsætning, saa skal jeg dog tillade mig at sige, at det, saavel efter min som Fleertallets Mening, er aldeles klart og umodsigeligt, at den er gaaet ud derfra, idet den er bygget paa den Betænkning, der udtrykkelig udtalte, at Forslaget gif ud fra den. Under samtlige Forhandlinger mellem Ministeriet og Udvalget, som ogsaa under Forhandlingerne her i Thinget, er der ikke fra nogen Side anført Noget, der giver Grund til at tvivle om, at det var Forudsætningen for Lovforslaget, og samtlige Afstemninger derover ere altsaa foretagne ligesom i den Forudsætning, at denne Sammenbragning fuldstændig skulde finde Sted. Der findes intetsteds under samtlige Forhandlinger Noget somhelst, hvoraf det skulde fremgaae, at Meningen ikke skulde have været den, at Sammenbragningen skulde skee saaledes, som det var anført i Commissionens Betænkning; dette kan altsaa ikke betvivles. Naar det ærede Mindretal dernæst anfører, at Lovudkastet gif ud fra, at der skulde være en Chef for Revisions-